

HOTĂRÂRE nr. 1.146 din 30 august 2006

privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă

EMITENT:
GUVERNUL

PUBLICAT ÎN:
MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 3 octombrie 2006

Data Intrării în vigoare: 01 Octombrie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în munca nr. 319/2006,

Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor care utilizează la locul de muncă echipamente de muncă, definite potrivit art. 2.

(2) Prevederile Legii securității și sănătății în munca nr. 319/2006 se completează cu prevederile specifice cuprinse în prezenta hotărâre.

ART. 2

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) echipament de muncă - orice masina, aparat, unealta sau instalatie folosită la locul de muncă;

b) utilizarea echipamentului de muncă - orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea sau oprirea echipamentului, folosirea, transportul, repararea, modificarea, întreținerea, inclusiv curatarea lui;

c) zona periculoasa - orice zona din interiorul și/sau din jurul echipamentului de muncă în care prezenta unui lucrator expus îl supune pe acesta unui risc pentru sănătatea și securitatea sa;

d) lucrator expus - orice lucrator aflat integral sau parțial într-o zona periculoasa;

e) operator - lucrătorul/lucrătorii însărcinat/însărcinați cu utilizarea echipamentului de muncă.

CAP. II

Obligațiile angajatorului

SECȚIUNEA 1

Obligații generale. Reguli referitoare la echipamentele de muncă

ART. 3

(1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unități să corespundă lucrului prestat ori să fie adaptat acestui scop și să poată fi utilizat de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor.

(2) La alegerea echipamentelor de muncă pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor, angajatorul este obligat să acorde o atenție deosebită tuturor condițiilor de muncă, caracteristicilor specifice acestora, precum și riscurilor existente, în special la locurile de muncă din cadrul întreprinderii și/sau unității, și/sau riscurilor care sunt susceptibile să apară la utilizarea echipamentelor de muncă.

(3) În situația în care nu este posibil să se asigure ca echipamentele de muncă sunt utilizate fără niciun risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsuri corespunzătoare pentru reducerea riscurilor.

ART. 4

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 3, angajatorul este obligat să procure și/sau să utilizeze:

a) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care îndeplinesc:

(i) prevederile tuturor reglementărilor tehnice române care transpun legislația comunitară aplicabilă;

(ii) cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, în cazul în care nu se aplică sau se aplică parțial reglementări tehnice române care transpun legislația comunitară;

b) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, care îndeplinesc cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, cel târziu până la data de 31 decembrie 2006.

(2) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca, pe toată durata utilizării lor, echipamentele de muncă să fie menținute, printr-o întreținere adecvată, la un nivel tehnic care să respecte, după caz, prevederile alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește, după consultarea partenerilor sociali și luând în considerare legislația și/sau practicile naționale, modalitățile care să permită realizarea unui nivel de securitate corespunzător obiectivelor prevăzute în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea echipamentelor de muncă

ART. 5

(1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale, după instalare și înainte de prima punere în funcțiune și unei verificări după fiecare montare într-un loc de muncă nou sau pe un nou amplasament, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționari a acestor echipamente de muncă.

(2) Pentru a garanta ca cerințele de securitate și de sănătate sunt respectate și orice deteriorări sunt depistate și remediate la timp, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă, care sunt supuse unor influențe ce pot genera deteriorări susceptibile de a fi la originea unor situații periculoase, să facă obiectul:

a) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor încercări periodice efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale;

b) unor verificări speciale, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale susceptibile să aibă consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi modificări ale procesului de muncă, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.

(3) Rezultatele verificărilor trebuie să fie înregistrate și puse la dispoziție Inspecției Muncii la solicitarea acesteia. Ele trebuie păstrate pe o perioadă de timp corespunzătoare, de exemplu, în funcție de recomandările sau specificațiile producătorului.

(4) Dacă echipamentele de muncă respective sunt utilizate în exteriorul întreprinderii, acestea trebuie să fie însoțite de o dovadă referitoare la realizările ultimei verificări.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește modalitățile de efectuare a acestor verificări.

SECȚIUNEA a 3-a

Echipamente de muncă cu riscuri specifice. Ergonomia și sănătatea la locul de muncă

ART. 6

Dacă utilizarea unui echipament de muncă este susceptibilă să prezinte un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru a se asigura ca:

a) utilizarea echipamentului de muncă este accesibilă numai lucrătorilor însărcinați cu aceasta atribuție;

b) pentru efectuarea reparațiilor, modificărilor și întreținerii trebuie desemnați lucrători cu atribuții în acest sens.

ART. 7

Postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice trebuie să fie luate, în mod deosebit, în considerare de către angajator la aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea lucrătorilor

ART. 8

Fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 5-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și, dacă este cazul, de fișe de lucru referitoare la echipamentele de muncă utilizate la locul de muncă.

ART. 9

(1) Informațiile și fișele de lucru prevăzute la art. 8 trebuie să cuprindă un număr minim de date referitoare la securitate și sănătate privind:

- a) condițiile de folosire a echipamentelor de muncă;
- b) situațiile anormale previzibile;
- c) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma utilizării echipamentelor de muncă.

(2) Lucrătorii trebuie să fie atenționați în legătură cu riscurile la care sunt expusi, echipamentele de muncă din imediata vecinătate a locului lor de muncă, precum și asupra modificărilor prevăzute a fi efectuate, în măsura în care aceste modificări afectează echipamentele de muncă situate în imediata vecinătate a locului lor de muncă, chiar dacă acești lucrători nu utilizează direct aceste echipamente.

(3) Informațiile și fișele tehnice trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor vizati.

SECȚIUNEA a 5-a

Instruirea, consultarea și participarea lucrătorilor

ART. 10

Fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 7-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca:

- a) lucrătorii însărcinați cu utilizarea echipamentelor de muncă să fie instruiți adecvat, inclusiv cu privire la riscurile posibile, determinate de utilizarea acestora;
- b) lucrătorii prevăzuți la art. 6 lit. b) să fie instruiți adecvat.

ART. 11

Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor se desfășoară potrivit prevederilor secțiunii a 6-a a cap. III din Legea nr. 319/2006.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 12

Modificările de natura strict tehnică ale anexelor nr. 1 și 2 sunt realizate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în funcție de:

- a) adoptarea reglementărilor tehnice române care transpun legislația comunitară în domeniul armonizării tehnice și al standardizării referitoare la echipamentele de muncă; și/sau
- b) progresele tehnice, de evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale ori de cunoștințele din domeniul echipamentelor de muncă.

ART. 13

(1) Pentru întreprinderile mici și mijlocii, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei poate stabili, dacă este necesar, modalitățile de aplicare a prevederilor pct. 4 din anexa nr. 2, care se aproba prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei raportează Comisiei Europene la fiecare 5 ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

ART. 14

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 15

Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 89/655/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea echipamentului de muncă de către lucrători în munca, amendata de directivele 95/63/CE și 2001/45/CE, publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 393/1989, nr. 335/1995 și nr. 195/2001.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Mihai Constantin Seitan,
secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,
Adrian Ciocanea,
secretar de stat

București, 30 august 2006.

Nr.

1.146.

ANEXA 1

CERINȚELE MINIME

pentru aplicarea art. 4 alin. (1) lit. a) pct. (îi) și lit. b) din hotărâre

1. Dispoziții generale

1.1. Obligațiile stabilite în prezenta anexa se aplică, ținându-se seama de prevederile din hotărâre, și în cazurile în care echipamentul de muncă prezintă riscuri.

1.2. Cerințele minime enunțate în continuare, în măsura în care ele se aplică la echipamentele de muncă în funcțiune, nu necesita obligatoriu aceleași măsuri ca și cerințele esențiale referitoare la echipamentele de muncă noi.

2. Cerințe minime generale aplicabile echipamentelor de muncă

2.1. Sistemele de comanda ale unui echipament de muncă, care afectează securitatea, trebuie să fie vizibile, ușor de identificat și, dacă este necesar, să fie marcate corespunzător.

2.1.1. Sistemele de comanda trebuie să fie amplasate în exteriorul zonelor periculoase, cu excepția anumitor sisteme de comanda, dacă este necesar, și în așa fel încât manevrarea lor să nu provoace riscuri suplimentare. Acestea nu trebuie să genereze riscuri ca urmare a unei manevre neintentionate.

2.1.2. Dacă este necesar, de la postul de comanda principal operatorul trebuie să aibă posibilitatea să se asigure că nu există persoane în zonele periculoase. Dacă acest lucru nu este posibil, orice pornire trebuie să fie precedată automat de un sistem de siguranță, cum ar fi un semnal de avertizare sonoră și/sau vizuală. Lucrătorul expus trebuie să aibă timpul și/sau mijloacele necesare pentru a evita rapid riscurile provocate de pornirea și/sau oprirea echipamentului de muncă.

2.1.3. Sistemele de comanda trebuie să fie sigure și să fie alese ținându-se cont de defecțiunile, perturbatiile și constrangerile previzibile în cadrul utilizării prevăzute.

2.2. Pornirea echipamentului de muncă nu trebuie să fie posibilă să se realizeze decât numai printr-o acțiune voluntară asupra sistemului de comanda prevăzut în acest scop.

2.2.1. Excepționându-se cazurile în care repornirea sau modificarea nu prezintă niciun risc pentru lucrătorii expusi, aceeași cerință se aplică și pentru:

a) repornirea echipamentului după o oprire, indiferent de cauza opririi;

b) comanda unei modificări semnificative a condițiilor de funcționare (de exemplu, viteza, presiune etc.).

2.2.2. Această cerință nu se aplică repornirii sau modificării condițiilor de funcționare rezultate din derularea unei secvențe normale a unui ciclu automat.

2.3. Fiecare echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu un sistem de comanda care să permită oprirea completă a acestuia în condiții de securitate.

2.3.1. Fiecare post de lucru trebuie să fie prevăzut cu un sistem de comanda care să permită, în funcție de riscurile existente, oprirea fie în totalitate a echipamentului de muncă, fie numai parțial, de așa manieră încât echipamentul de muncă să fie în stare de securitate.

2.3.2. Comanda de oprire a echipamentului de muncă trebuie să aibă prioritate față de comenzile de pornire. Oprirea echipamentului de muncă sau a elementelor periculoase ale acestuia fiind realizată, alimentarea cu energie a organelor de comanda respective trebuie să fie întreruptă.

2.4. Dacă acest lucru este necesar și în funcție de pericolele pe care le prezintă echipamentul de muncă și de timpii normali de oprire, un echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv de oprire de urgență.

2.5. Un echipament de muncă care prezintă pericole datorate caderilor sau proiectării de obiecte trebuie să fie prevăzut cu dispozitive de securitate corespunzătoare. Un echipament de muncă care prezintă pericole datorate degajărilor de gaze, vapori sau lichide ori emisiilor de pulberi trebuie să fie prevăzut cu dispozitive corespunzătoare de reținere și/sau de evacuare amplasate în apropierea surselor corespunzătoare de pericol.

2.6. Echipamentele de muncă și elementele lor componente trebuie, dacă este necesar pentru securitatea sau sănătatea lucrătorilor, să fie stabilizate prin fixare ori prin alte mijloace.

2.7. În cazul în care exista riscul ruperii sau spargerii unor elemente ale echipamentului de muncă, situație care ar putea prezenta pericole semnificative pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie luate măsuri de protecție adecvate.

2.8.

2.8.1. Dacă elementele mobile ale unui echipament de muncă prezintă riscuri de producere de accidente prin contactul mecanic, acestea trebuie să fie prevăzute cu protectori și dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele periculoase sau să oprească mișcarea elementelor periculoase înainte de pătrunderea în zonele periculoase.

2.8.2. Protectorii și dispozitivele de protecție trebuie:

- a) să fie de construcție robustă;
- b) să nu genereze riscuri suplimentare;
- c) să nu fie înclinate cu usurință sau făcute inoperante;
- d) să fie amplasate la o distanță adecvată față de zona periculoasă;
- e) să nu limiteze mai mult decât este necesar observarea ciclului de muncă;
- f) să permită intervențiile indispensabile pentru instalarea și/sau înlocuirea elementelor și, de asemenea, pentru activitățile de întreținere, prin limitarea accesului numai în zona sau la lucrarea care trebuie realizată și, dacă este posibil, fără demontarea protectorului sau dispozitivului de protecție.

2.9. Zonele și punctele de muncă sau cele de întreținere a unui echipament de muncă trebuie să fie iluminate corespunzător, în funcție de lucrările realizate.

2.10. Părțile echipamentului de muncă expuse unor temperaturi înalte sau foarte scăzute trebuie, dacă este cazul, să fie protejate împotriva riscurilor de contact sau de apropiere a lucrătorilor de ele.

2.11. Dispozitivele de avertizare ale echipamentului de muncă trebuie să fie ușor de perceput și de înțeles și lipsite de ambiguități.

2.12. Un echipament de muncă poate să fie utilizat numai pentru operațiunile și în condițiile pentru care a fost realizat.

2.13. Operațiile de întreținere trebuie să poată să fie efectuate când echipamentul de muncă este oprit. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie să fie luate măsuri de protecție adecvate pentru executarea acestor operații sau pentru ca acestea să fie efectuate în afara zonelor periculoase. Pentru fiecare echipament de muncă care deține un program de întreținere, acesta trebuie să fie respectat și ținut la zi.

2.14. Orice echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu dispozitive ușor de identificat, destinate separării de fiecare din sursele de energie. Reconectarea nu trebuie să genereze riscuri pentru lucrătorii în cauză.

2.15. Un echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu dispozitive de avertizare și semnalizare indispensabile pentru asigurarea securității lucrătorilor.

2.16. Pentru efectuarea operațiilor de producție, reglare și întreținere a echipamentelor de muncă, lucrătorii trebuie să aibă acces și să rămână în condiții de securitate în toate zonele necesare.

2.17. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de incendiu sau de supraîncalzire a echipamentului de muncă ori de degajare de gaze, pulberi, lichide, vapori sau de alte substanțe produse de către echipamentul de muncă sau utilizate ori depozitate în acesta.

2.18. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru prevenirea riscurilor de explozie a acestuia sau a substanțelor produse de acesta ori utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă.

2.19. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru protecția lucrătorilor expusi riscurilor de electrocutare prin atingere directă sau indirectă.

3. Cerințe minime suplimentare aplicabile echipamentelor de muncă specifice

3.1. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie

3.1.1. Echipamentele de muncă pe care este necesară prezenta unui lucrator transportat sau a unor lucrători transportați trebuie să fie amenajate de așa manieră încât să reducă riscurile pentru lucrator sau lucrători în timpul deplasării. În aceste riscuri trebuie să fie incluse riscurile de contact al lucrătorilor cu roțile sau senilele ori de blocare de către acestea.

3.1.2.

3.1.2.1. Atunci când blocarea accidentală a elementelor de transmisie a puterii între un echipament de muncă mobil și accesoriile sale și/sau remorci poate genera riscuri specifice, acest echipament de muncă trebuie să fie echipat sau amenajat de așa manieră încât să împiedice blocarea elementelor de transmitere a puterii.

3.1.2.2. Atunci când blocarea nu poate să fie împiedicată, trebuie să fie luate toate măsurile posibile pentru a se evita consecințele dăunătoare pentru lucrători.

3.1.3. Dacă elementele de transmitere a puterii între echipamentele de muncă mobile risca să se îmbacsească și să se deterioreze prin contact cu solul, trebuie să fie prevăzute facilități pentru susținerea acestora.

3.1.4.

3.1.4.1. Echipamentele de muncă mobile pe care este necesară prezenta unui lucrator transportat sau a unor lucrători transportați trebuie să limiteze, în condiții de utilizare efectivă, riscurile care provin din schimbarea direcției sau răsturnarea echipamentului de muncă:

a) fie printr-o structură de protecție care să împiedice ca echipamentul de muncă să nu se rastoarne mai mult de un sfert de rotație;

b) fie printr-o structură care să garanteze un spațiu suficient în jurul lucrătorului transportat sau lucrătorilor transportați, dacă miscarea poate continua cu mai mult de un sfert de rotație;

c) fie prin orice alt dispozitiv cu efect echivalent.

3.1.4.2. Aceste structuri de protecție pot face parte integrantă din echipamentul de muncă.

3.1.4.3. Aceste structuri de protecție nu sunt necesare atunci când echipamentul de muncă este stabilizat în timpul utilizării sau atunci când schimbarea direcției ori răsturnarea echipamentului de muncă este imposibilă din proiectare.

3.1.4.4. Dacă există un risc ca un lucrator transportat, în momentul schimbării direcției sau răsturnării, să fie strivit între părțile echipamentului de muncă și sol, trebuie să fie instalat un sistem de reținere pentru lucrătorii transportați.

3.1.5. Autostivuitoarele cu furca pe care sunt așezați unul sau mai mulți lucrători trebuie să fie amenajate sau echipate de așa manieră încât să limiteze riscurile de răsturnare, de exemplu:

a) fie prin instalarea unei cabine pentru conducător;

b) fie printr-o structură care să împiedice răsturnarea acestora;

c) fie printr-o structură care să garanteze ca, în cazul răsturnării acestora, rămâne un spațiu suficient între sol și anumite părți ale autostivuitoarelor cu furca pentru lucrătorii transportați;

d) fie printr-o structură care să rețină lucrătorul sau lucrătorii pe scaunul de la postul de conducere de așa manieră încât să împiedice ca acesta/aceștia să fie striviți/strivite de părți ale autostivuitoarelor care se rastoarna.

3.1.6. Echipamentele de muncă mobile cu autopropulsare, a căror deplasare poate provoca riscuri pentru lucrători, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie prevăzute cu mijloace care să permită prevenirea unei porniri neautorizate;
- b) să fie prevăzute cu mijloace adecvate care să reducă consecințele unei eventuale ciocniri în caz de mișcare simultană a mai multor echipamente de muncă care se deplasează pe sine;
- c) să fie prevăzute cu un dispozitiv de franare și de oprire; în măsura în care condițiile de securitate o impun, în cazul defectării dispozitivului principal, un dispozitiv de urgență, acționat prin comenzi ușor de manevrat sau prin sisteme automate, trebuie să permită franarea și oprirea;
- d) atunci când câmpul de vizibilitate directă a conducătorului este necorespunzător din punctul de vedere al securității, acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive auxiliare adecvate, pentru îmbunătățirea vizibilității;
- e) dacă sunt prevăzute pentru utilizare pe timpul nopții sau în locuri întunecoase, acestea trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de iluminat, adaptat lucrării de efectuat și care asigura o securitate suficientă pentru lucrători;
- f) dacă prezintă riscuri de incendiu - datorate acestora sau remorcilor și/sau încărcăturii - susceptibile să pericliteze lucrătorii, acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive adecvate de stingere a incendiilor, în cazul în care astfel de dispozitive nu sunt disponibile suficient de aproape de locul de utilizare;
- g) dacă sunt telecomandate, acestea trebuie să se oprească automat atunci când ies din câmpul de acțiune al telecomenzii;
- h) dacă sunt telecomandate și pot, în condiții normale de utilizare, să lovească sau să blocheze lucrătorii, acestea trebuie să fie echipate cu dispozitive de protecție împotriva acestor riscuri, în cazul în care nu există alte dispozitive adecvate pentru combaterea riscului de lovire.

3.2. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor

3.2.1. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor sunt instalate în mod permanent, rezistența și stabilitatea acestora în timpul utilizării trebuie să fie asigurate ținându-se seama mai ales de sarcinile care se vor ridica și de solicitările produse în locurile de suspendare sau de fixare pe structuri.

3.2.2.

3.2.2.1. Mașinile folosite pentru ridicarea sarcinilor trebuie să aibă marcate vizibil sarcina nominală și, dacă este cazul, o placută pe care să fie înscrisă sarcina nominală pentru fiecare configurație a mașinii.

3.2.2.2. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate de așa manieră încât să permită identificarea caracteristicilor esențiale pentru utilizarea sigură.

3.2.2.3. Dacă echipamentul de muncă nu a fost destinat pentru ridicarea lucrătorilor și dacă există posibilitatea unei asemenea confuzii, o semnalizare adecvată trebuie să fie marcată de maniera vizibilă.

3.2.3. Echipamentele de muncă instalate permanent trebuie să fie instalate de așa manieră încât să reducă riscul ca sarcinile:

- a) să lovească lucrătorii;
- b) în mod neintentionat, să se deplaseze periculos sau să cadă liber; sau
- c) să se desprindă neintentionat.

3.2.4.

3.2.4.1. Mașinile pentru ridicarea sau deplasarea lucrătorilor trebuie să fie adecvate:

- a) pentru a evita riscurile de cadere a cabinei, atunci când acestea există, cu ajutorul dispozitivelor adecvate;

b) pentru a evita riscurile de cadere a utilizatorului în afară cabinei, atunci când acestea exista;
c) pentru a evita riscurile de strivire, de blocare sau de lovire a utilizatorului, în special printr-un contact intamplator cu obiecte;

d) pentru a garanta securitatea lucrătorilor blocați în cabina în caz de accident și a permite deblocarea acestora.

3.2.4.2. Dacă, din motive inerente datorate amplasamentului și înălțimilor diferite, riscurile menționate la pct. 3.2.4.1 lit. a) nu pot să fie evitate prin niciun dispozitiv de securitate, trebuie să fie instalat un cablu cu coeficient de securitate mărit, iar starea acestuia trebuie să fie verificată în fiecare zi de muncă.

3.3. Cerințe minime aplicabile instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice

3.3.1. Instalațiile și echipamentele de muncă electrice trebuie să fie proiectate, fabricate, montate, întreținute și exploatate astfel încât să asigure protecția împotriva pericolelor generate de energia electrică, precum și protecția împotriva pericolelor datorate influențelor externe.

3.3.1.1. Pentru asigurarea protecției împotriva pericolelor generate de echipamentele electrice, trebuie prevăzute măsuri tehnice astfel încât:

a) persoanele să fie protejate față de pericolul de vătămare care poate fi generat la atingerea directă sau indirectă a părților aflate sub tensiune;

b) să nu se producă temperaturi, arcuri electrice sau radiații care să pericliteze viața ori sănătatea oamenilor;

c) construcția echipamentelor de muncă să fie adecvată mediului pentru a se evita producerea de incendii și explozii;

d) persoanele și bunurile să fie protejate contra pericolelor generate în mod natural de echipamentul electric;

e) izolația echipamentelor electrice să fie corespunzătoare pentru condițiile prevăzute.

3.3.1.2. Pentru asigurarea protecției împotriva pericolelor datorate influenței externe, echipamentele electrice trebuie:

a) să satisfacă cerințele referitoare la solicitările mecanice astfel încât să nu fie periclitați lucrătorii și persoanele care se afla în mediul de muncă;

b) să nu fie influențate de condițiile de mediu, astfel încât să nu fie periclitați lucrătorii și persoanele care se afla în mediul de muncă;

c) să nu pericliteze lucrătorii și persoanele care se afla în mediul de muncă, în condiții previzibile de suprasarcină.

3.3.2.

3.3.2.1. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să se aplice măsuri tehnice, completate cu măsuri organizatorice.

3.3.2.2. Pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să fie realizate următoarele măsuri tehnice:

a) acoperiri cu materiale electroizolante ale părților active (izolarea de protecție) ale instalațiilor și echipamentelor electrice;

b) închideri în carcase sau acoperiri cu invelisuri exterioare;

c) îngrădiri;

d) protecția prin amplasare în locuri inaccesibile prin asigurarea unor distanțe minime de securitate;

e) scoaterea de sub tensiune a instalației sau echipamentului electric la care urmează să se efectueze lucrări și verificarea lipsei de tensiune;

- f) utilizarea de dispozitive speciale pentru legari la pământ și în scurtcircuit;
- g) folosirea mijloacelor de protecție electroizolante;
- h) alimentarea la tensiune foarte joasă (redușă) de protecție;
- i) egalizarea potențialelor și izolarea față de pământ a platformei de lucru.

3.3.2.3. Pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să fie realizate următoarele măsuri organizatorice:

a) executarea intervențiilor la instalațiile electrice (depanari, reparari, racordari etc.) trebuie să se facă numai de către personal calificat în meseria de electrician, autorizat și instruit pentru lucrul respectiv;

b) executarea intervențiilor în baza uneia din formele de lucru;

c) delimitarea materială a locului de muncă (ingradire);

d) eșalonarea operațiilor de intervenție la instalațiile electrice;

e) elaborarea unor instrucțiuni de lucru pentru fiecare intervenție la instalațiile electrice;

f) organizarea și executarea verificărilor periodice ale măsurilor tehnice de protecție împotriva atingerilor directe.

3.3.2.4. La instalațiile, utilajele, echipamentele și aparatele care utilizează energie electrică intervențiile sunt permise numai în baza următoarelor forme de lucru:

a) autorizații de lucru scrise (AL);

b) instrucțiuni tehnice interne de protecție a muncii (ITI-PM);

c) atribuții de serviciu (AS);

d) dispoziții verbale (DV);

e) procese-verbale (PV);

f) obligații de serviciu (OS);

g) propria răspundere (PR).

3.3.3.

3.3.3.1. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere indirectă trebuie să se realizeze și să se aplice numai măsuri și mijloace de protecție tehnice, fiind interzise înlocuirea măsurilor și mijloacelor tehnice de protecție cu măsuri de protecție organizatorice. Pentru evitarea electrocutării prin atingere indirectă trebuie aplicată o măsura de protecție principală, care să asigure protecția în orice condiții, și o măsura de protecție suplimentară, care să asigure protecția în cazul deteriorării protecției principale. Cele două măsuri de protecție trebuie alese astfel încât să nu se anuleze una pe cealaltă.

3.3.3.2. Pentru protecția împotriva atingerii indirecte trebuie să fie realizate următoarele măsuri tehnice:

a) folosirea tensiunilor foarte joase de securitate TFJS;

b) legarea la pământ;

c) legarea la nul de protecție;

d) izolarea suplimentară de protecție, aplicată utilajului, în procesul de fabricare;

e) izolarea amplasamentului;

f) separarea de protecție;

g) egalizarea și/sau dirijarea potențialelor;

h) deconectarea automată în cazul apariției unei tensiuni sau a unui curent de defect periculoase;

i) folosirea mijloacelor de protecție electroizolante.

3.3.3.3. Este interzisă folosirea drept protecție principală a măsurilor indicate la pct. 3.3.3.2 lit. e), g), h) și i).

3.3.3.4. Fac excepție instalațiile electrice casnice, la care deconectarea automată la curenți de defect poate constitui mijloc principal de protecție, și stâlpii liniilor electrice aeriene de joasă tensiune, la care dirijarea distribuției potențialelor constituie mijloc principal de protecție.

3.3.4. La instalațiile și echipamentele electrice de înaltă tensiune, sistemul de protecție împotriva electrocutării prin atingere indirectă trebuie să se realizeze prin legarea la pământ de protecție, care este măsura obligatorie, cumulat cu alte măsuri de protecție.

3.3.5.

3.3.5.1. Instalațiile și echipamentele electrice trebuie să fie alese cu grad corespunzător de protecție în funcție de zonele cu atmosfera potențial explozivă.

3.3.5.2. Zonarea trebuie să se efectueze de către proiectantul instalațiilor și echipamentelor electrice, la cererea beneficiarului.

3.3.6. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, valorile de calcul, precum și limitele admise ale curenților prin corpul omului, ale impedanței electrice a corpului uman, ale tensiunilor de atingere și de pas și ale tensiunilor de lucru trebuie să fie în conformitate cu regulile tehnice aplicabile.

3.3.7. Rețelele izolate față de pământ trebuie să fie prevăzute cu protecție automată prin controlul rezistenței de izolație, care să semnalizeze și/sau să deconecteze în cazul punerii la pământ. Rețelele electrice din locurile de muncă cu risc de incendiu și explozie, precum și cele din depozitele de explozivi sau carburanți trebuie prevăzute cu dispozitive care să asigure protecția automată la curenți de defect (PACD).

3.3.8. La instalațiile de înaltă tensiune trebuie să fie prevăzute blocări mecanice sau electrice, astfel încât deschiderea carcaselor și a îngrădirilor de protecție să fie posibilă numai după scoaterea de sub tensiune a echipamentului electric respectiv, iar manevrarea dispozitivului de blocare trebuie să poată fi făcută numai cu o scula specială.

3.3.9. Pentru ca deservirea, întreținerea și repararea instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice să se poată efectua fără pericol, trebuie să se prevadă, încă din faza de proiectare, execuție și montaj, distanțe, spații și/sau îngrădiri de protecție în jurul acestora.

3.3.10. La mașinile și instalațiile de ridicat cu elemente mobile, cum sunt podurile rulante din încăperile sau spațiile de producție neelectrice, se admit părți active în construcție deschisă, fără carcase închise, cu condiția protejării împotriva atingerii sau apropierii de părțile active, prin amplasarea acestora la înălțimi suficient de mari față de căile de acces și de circulație și/sau prin prevederea de îngrădiri închise pe căile de acces.

3.3.11. Automacaralele care lucrează în apropierea liniilor electrice aeriene trebuie să fie echipate cu dispozitive de semnalizare a intrării bratului în zona de influență a acestora.

3.3.12. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasă I de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să fie prevăzut/prevăzută cu legături de protecție pentru asigurarea protecției în caz de defect.

3.3.13. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice de clasă I de protecție posibilitatea executării legăturilor de protecție trebuie să se asigure astfel:

a) în cazul unui echipament electric/unei instalații fix/fixe, acesta/aceasta trebuie să fie prevăzut/prevăzută cu două borne de masă: una în cutia de borne, lângă bornele de alimentare cu energie electrică, pentru racordarea conductorului de protecție din cablul de alimentare a echipamentului/instalației, și a doua bornă pe carcasa echipamentului/instalației în exterior, pentru racordarea vizibilă la centura de legare la pământ sau la alta instalație de protecție;

b) în cazul unui echipament mobil sau portabil, acesta trebuie să fie prevăzut cu un cablu de alimentare flexibil, prevăzut cu o fișă (stecher) cu contact de protecție, sau echipamentul să fie prevăzut cu posibilitatea racordării unui cablu flexibil de alimentare cu conductor de protecție.

3.3.14. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasa II de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să fie prevăzut/prevăzută, din fabricație, cu o izolație suplimentară, dubla sau întărită.

3.3.15. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasa III de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să nu producă o tensiune mai mare decât tensiunea foarte joasă de alimentare.

3.3.16.

3.3.16.1. Instalațiile electrice în faza de experimentare trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute în reglementările și regulile tehnice aplicabile pentru protecția împotriva electrocutării sau a accidentelor tehnice.

3.3.16.2. Instalațiile sau echipamentele de muncă electrice trebuie să fie verificate la recepție, înainte de punerea în funcțiune și apoi periodic în exploatare, precum și după fiecare reparație sau modificare, fiind interzisă punerea sub tensiune a instalației, utilajului sau echipamentului care nu a corespuns la una dintre aceste verificări.

3.3.16.3. Instalațiile și echipamentele de muncă electrice pot să fie recepționate și puse în funcțiune numai după ce s-a constatat că s-au respectat reglementările și regulile tehnice aplicabile.

3.3.17. La instalațiile sau echipamentele de muncă electrice este interzis să se aducă modificări față de proiect în timpul exploatării, întreținerii și repunerii în funcțiune a acestora. În cazuri speciale, se admit modificări doar cu acordul proiectantului instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice respective.

3.3.18. Mijloacele și echipamentele electrice de protecție trebuie să fie verificate, în conformitate cu prevederile reglementărilor și regulilor tehnice aplicabile, înainte de utilizare, la punerea în funcțiune, după reparații sau modificări și apoi periodic (în exploatare).

3.3.19. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa I de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se execute și să se verifice periodic legăturile de protecție necesare pentru asigurarea protecției împotriva electrocutării în cazul unui defect soldat cu apariția unei tensiuni periculoase de atingere;

b) să se asigure și să se verifice periodic deconectarea automată a echipamentului electric/instalației sau sectorului defect și dispariția tensiunii periculoase de atingere;

c) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.20. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa II de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se verifice periodic ca izolația suplimentară a echipamentului electric/instalației să nu fie deteriorată sau eliminată;

b) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.21. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa III de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se alimenteze echipamentul electric sau instalația la tensiunea foarte joasă pentru care au fost proiectate să funcționeze;

b) sursa de tensiune trebuie să fie astfel construită încât să nu permită apariția în circuitul de tensiune foarte joasă a unei tensiuni mai mari. Dacă se utilizează un transformator coborător, acesta trebuie să fie un transformator de separare (de siguranță);

c) izolația circuitului de foarte joasă tensiune trebuie să fie de așa natură încât să nu permită apariția unei tensiuni mai mari din alte circuite, în circuitul de tensiune foarte joasă;

d) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.22.

3.3.22.1. În cazul instalațiilor sau echipamentelor de muncă electrice la care se execută lucrări cu scoaterea de sub tensiune, trebuie să fie scoase de sub tensiune următoarele elemente:

a) părțile active aflate sub tensiune, la care urmează să se lucreze;

b) părțile active aflate sub tensiune la care nu se lucrează, dar se găsesc la o distanță mai mică decât limita admisă la care se pot apropia persoanele sau obiectele de lucru (utilaje, unelte etc.), indicată în documentația tehnică specifică;

c) părțile active aflate sub tensiune ale instalațiilor situate la o distanță mai mare decât limita admisă, dar care, datorită lucrărilor care se execută în apropiere, trebuie scoase de sub tensiune.

3.3.22.2. În cazul lucrărilor cu scoatere de sub tensiune este necesară legarea la pământ și în scurtcircuit a conductoarelor de fază, inclusiv pe conductorul de nul în cazul liniilor electrice aeriene, operație care trebuie să se execute imediat după verificarea lipsei de tensiune.

3.3.23.

3.3.23.1. În cazul instalațiilor sau echipamentelor de muncă electrice la care se execută lucrări cu scoatere de sub tensiune sau fără scoatere de sub tensiune, trebuie să se utilizeze mijloace de protecție electroizolante.

3.3.23.2. La lucrul în instalațiile de joasă tensiune trebuie să fie utilizate mijloace individuale de protecție electroizolante, care constituie singura măsură tehnică de protecție, cumulate cu măsurile organizatorice.

3.3.23.3. La lucrul în instalațiile de înaltă tensiune trebuie să fie utilizate mijloace individuale de protecție electroizolante, cumulate cu alte mijloace de protecție.

3.3.23.4. Lucrările fără scoatere de sub tensiune a instalațiilor și a echipamentelor electrice trebuie să fie executate de către personal autorizat pentru lucrul sub tensiune.

3.3.24. Instalațiile sau locurile unde există sau se exploatează echipamente electrice trebuie să fie dotate, în funcție de lucrările și condițiile de exploatare, cu următoarele categorii de mijloace de protecție:

a) mijloace de protecție care au drept scop protejarea omului prin izolarea acestuia față de elementele aflate sub tensiune sau față de pământ, respectiv prajini electroizolante pentru acționarea separatoarelor, manipularea indicatoarelor mobile de tensiune, montarea scurtcircuitoarelor etc., scule cu manere electroizolante, covoare și platforme electroizolante, manși și încălțăminte electroizolante etc.;

b) detectoare mobile de tensiune, cu ajutorul cărora se verifică prezența sau lipsa tensiunii;

c) garnituri mobile de legare la pământ și în scurtcircuit;

d) panouri, paravane, împrejmuiri (îngrădiri);

e) panouri de semnalizare.

3.3.25. Instalațiile sau echipamentele de muncă electrice trebuie să fie exploatare, întreținute, reglate, reparate și puse sub tensiune numai de către personal calificat în meseria de electrician autorizat din punctul de vedere al securității muncii. Autorizarea personalului pentru lucru la instalațiile tehnice electrice în activitățile de exploatare, întreținere și reparații trebuie să se

realizeze, conform regulamentului pentru autorizarea electricienilor din punctul de vedere al securității muncii, pe bază de examen medical, psihologic și test de verificare a cunoștințelor profesionale, de securitate și sănătate în munca și de acordare a primului ajutor.

ANEXA 2

DISPOZIȚII

referitoare la utilizarea echipamentelor de
munca prevăzute la art. 4 alin. (3) din hotărâre

1. Dispoziții generale aplicabile tuturor echipamentelor de muncă

1.1. Dispozițiile din prezenta anexa se aplică în conformitate cu dispozițiile din hotărâre și atunci când exista riscul corespunzător pentru echipamentul de muncă respectiv. Echipamentele de muncă trebuie să fie instalate, dispuse și utilizate de așa manieră încât să permită reducerea riscurilor pentru utilizatorii acestora și pentru ceilalți lucrători, de exemplu făcând astfel încât să existe spațiu suficient între elementele mobile ale echipamentelor de muncă și elementele fixe sau mobile din spațiul de muncă și ca toată energia ori substanța utilizată sau produsă să poată să fie furnizată și/sau evacuată de maniera sigură.

1.2. Montarea și demontarea echipamentelor de muncă trebuie să fie realizate de maniera sigură, în special prin respectarea instrucțiunilor furnizate de fabricant.

1.3. Echipamentele de muncă care, în timpul utilizării, pot să fie expuse descărcărilor electrice trebuie să fie protejate prin dispozitive sau cu măsuri adecvate împotriva efectelor tranșetului.

2. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie

2.1. Conducerea echipamentelor de muncă autopropulsate este rezervată numai lucrătorilor care au fost instruiți adecvat pentru conducerea sigură a acestora.

2.2. Dacă un echipament de muncă este manevrat într-o zonă de muncă, trebuie să fie stabilite și respectate reguli de circulație adecvate.

2.3. Trebuie să fie luate măsuri organizatorice pentru a evita ca lucrătorii care se deplasează pe jos să nu se găsească în zona de operare a echipamentelor de muncă autopropulsate. Dacă prezenta lucrătorilor care se deplasează pe jos este necesară pentru buna executare a lucrărilor, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a evita ca aceștia să fie accidentați de către echipamente.

2.4. Transportul lucrătorilor pe echipamentele de muncă mobile acționate mecanic nu este autorizat decât dacă au fost prevăzute amplasamente sigure în acest scop. Dacă lucrările trebuie să fie efectuate în timpul deplasării, viteza trebuie să fie adaptată, în funcție de cât este necesar.

2.5. Echipamentele de muncă mobile prevăzute cu un motor cu ardere internă nu trebuie să fie utilizate în zonele de muncă dacă nu este garantată o cantitate suficientă de aer, astfel încât să nu existe riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.

3. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor

3.1. Observații generale

3.1.1. Echipamentele de muncă demontabile sau mobile folosite la ridicarea sarcinilor trebuie să fie utilizate de așa manieră încât să garanteze stabilitatea echipamentului de muncă pe durata utilizării în toate condițiile previzibile, luându-se în considerare natura solului.

3.1.2.

3.1.2.1. Ridicarea lucrătorilor nu este permisă decât cu echipamente de muncă și dispozitive prevăzute în acest scop.

3.1.2.2. Fără a se aduce atingere prevederilor art. 6 din Legea securității și sănătății în munca nr. 319/2006, în mod excepțional, echipamentele neprevăzute pentru ridicarea lucrătorilor pot să fie utilizate în acest scop, cu condiția să fie luate măsuri adecvate pentru a se asigura securitatea, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale care prevăd o supraveghere corespunzătoare.

3.1.2.3. În timpul prezentei lucrătorilor pe echipamentul de muncă folosit pentru ridicarea sarcinilor, la postul de conducere trebuie să fie asigurată prezenta permanentă. Lucrătorii care sunt ridicați trebuie să dispună de un mijloc de comunicare sigur. Trebuie să fie prevăzută evacuarea acestora în caz de pericol.

3.1.3. Doar dacă acest lucru nu este necesar pentru buna desfășurare a lucrărilor, trebuie să fie luate măsuri pentru ca lucrătorii să nu fie prezenți sub sarcinile suspendate. Este interzisă deplasarea sarcinilor suspendate deasupra locurilor de muncă neprotejate în care lucrătorii sunt prezenți în mod curent. În aceasta eventualitate, dacă buna desfășurare a lucrărilor nu poate fi asigurată în alt mod, trebuie să fie elaborate și aplicate proceduri adecvate.

3.1.4. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie alese în funcție de sarcinile care se manipulează, distanțele dintre punctele de prindere ale acestora, dispozitivele de prindere și condițiile atmosferice, ținându-se seama de modul și de configurația de legare. Ansamblurile dispozitivelor de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate vizibil pentru a permite utilizatorului să le cunoască caracteristicile, atunci când acestea nu sunt demontate după utilizare.

3.1.5. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie depozitate de așa manieră încât să se garanteze ca acestea nu se vor deteriora sau degrada.

3.2. Echipamente de muncă folosite la ridicarea sarcinilor neghidate

3.2.1. Dacă două sau mai multe echipamente de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate sunt instalate sau montate la un loc de muncă astfel încât câmpul lor de acțiune se intersectează, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se preveni ciocnirea între sarcini și/sau între elemente ale echipamentelor de muncă.

3.2.2. În timpul utilizării unui echipament de muncă mobil folosit pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se preveni bascularea, răsturnarea și, dacă este cazul, deplasarea și alunecarea acestuia. Trebuie să fie verificată executarea corespunzătoare a acestor măsuri.

3.2.3. Dacă operatorul unui echipament de muncă folosit la ridicarea sarcinilor neghidate nu poate observa întregul traseu al sarcinii nici direct, nici prin intermediul unor dispozitive auxiliare care furnizează informațiile necesare, atunci o persoană competență trebuie să fie desemnată să comunice cu operatorul pentru a-l ghida și trebuie să fie luate măsuri organizatorice pentru a se evita ciocnirile sarcinilor susceptibile să pună în pericol lucrătorii.

3.2.4. Lucrările trebuie să fie organizate de așa manieră încât atunci când lucrătorul agata sau desprinde o sarcină cu mâna, aceste operații să poată fi efectuate în condiții de securitate deplină, în special prin păstrarea de către acest lucrător a comenzilor directe sau indirecte ale echipamentului.

3.2.5. Toate operațiunile de ridicare trebuie să fie planificate corect, supravegheate de o manieră adecvată și efectuate astfel încât să protejeze securitatea lucrătorilor. În special, dacă o sarcină trebuie să fie ridicată simultan de două sau mai multe echipamente de muncă folosite la ridicarea sarcinilor neghidate, trebuie să fie stabilită și aplicată o procedură pentru a se asigura buna coordonare a operatorilor.

3.2.6. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate nu pot reține sarcinile în cazul unei defectări parțiale sau totale a sistemului de alimentare cu energie, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se evita expunerea lucrătorilor la riscurile corespunzătoare. Sarcinile suspendate nu trebuie lăsate fără supraveghere, cu excepția cazului în care accesul în zona periculoasă este împiedicat și dacă sarcina a fost agatată și este menținută în condiții de securitate deplină.

3.2.7. Utilizarea în aer liber a echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie interzisă atunci când condițiile meteorologice se deteriorează până la punctul în care se periclitează utilizarea în condiții de securitate a acestora, expunând astfel lucrătorii la riscuri. Pentru a se evita riscurile pentru lucrători trebuie să fie luate măsuri adecvate de protecție, destinate în special împiedicării rasturnării echipamentului de muncă.

4. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă puse la dispoziție pentru lucrări temporare la înălțime

4.1. Dispoziții generale

4.1.1.

4.1.1.1. Dacă, în aplicarea prevederilor art. 7 din Legea securității și sănătății în munca nr. 319/2006 și ale art. 3 din hotărâre, lucrările temporare la înălțime nu pot să fie executate de o manieră sigură și în condiții ergonomice adecvate de pe o suprafață adecvată, trebuie să fie alese cele mai potrivite echipamente de muncă pentru a se asigura și a se menține condiții de muncă sigure. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor de protecție colectivă în raport cu măsurile de protecție individuală. Dimensionarea echipamentului de muncă trebuie să fie adaptată la natura lucrărilor care urmează să fie executate și a constrângerilor previzibile și să permită circulația fără pericol.

4.1.1.2. Cel mai potrivit mijloc de acces la posturile de lucru temporare la înălțime trebuie să fie ales în funcție de frecvența de circulație, de înălțimea la care trebuie să se ajungă și de durata de utilizare. Alegerea făcută trebuie să permită evacuarea în caz de pericol iminent. Trecerea, într-un sens sau în altul, între mijlocul de acces și platforme, planșee sau pasarele nu trebuie să creeze riscuri suplimentare de cadere.

4.1.2. Scarile nu pot să fie utilizate ca posturi de lucru la înălțime decât în condițiile în care sau ținând cont de pct. 4.1.1 utilizarea altor echipamente de muncă mai sigure nu se justifică din cauza nivelului redus de risc și din cauza fie a duratei scurte de utilizare, fie a caracteristicilor existente ale locului de muncă respectiv, care nu se pot modifica de către angajator.

4.1.3. Tehnicile de acces și de poziționare cu ajutorul franghiilor nu pot să fie utilizate decât în condițiile în care, ținând seama de evaluarea riscului, lucrarea în cauză poate să fie executată de o manieră sigură și în care utilizarea unui alt echipament de muncă mai sigur nu este justificată. Ținându-se cont de evaluarea riscului și în special în funcție de durata lucrărilor și de constrângerile de natura ergonomică, trebuie să fie prevăzut un scaun dotat cu accesoriile corespunzătoare.

4.1.4. În funcție de tipul de echipament de muncă selectat pe baza dispozițiilor punctelor precedente, trebuie să fie luate măsurile adecvate de reducere a riscurilor pentru lucrători, inerente respectivului tip de echipament. Dacă este necesar trebuie să fie prevăzută instalarea dispozitivelor de protecție împotriva caderilor. Aceste dispozitive trebuie să aibă o structură corespunzătoare și să fie suficient de solide pentru a împiedica sau opri caderile de la înălțime și a preveni, în măsura în care este posibil, ranirea corporală a lucrătorilor. Dispozitivele de protecție colectivă pentru evitarea caderilor nu pot să fie întrerupte decât în punctele de acces ale unei schele sau ale unei scări.

4.1.5. Când executarea unei anumite lucrări necesită îndepărtarea temporară a unui dispozitiv de protecție colectivă împotriva căderilor, trebuie să se ia măsuri de securitate compensatorii eficiente. Lucrarea nu poate să fie efectuată fără adoptarea prealabilă a acestor măsuri. Odată ce lucrarea respectivă este terminată, definitiv sau temporar, dispozitivele de protecție colectivă trebuie să fie remontate pentru a se evita căderile.

4.1.6. Lucrările temporare la înălțime pot să fie efectuate numai atunci când condițiile meteorologice nu periclitează securitatea și sănătatea lucrătorilor.

4.2. Dispoziții specifice de utilizare a scarilor

4.2.1. Scarile trebuie să fie amplasate de așa manieră încât să se asigure stabilitatea lor în timpul utilizării. Scarile portabile se sprijină pe un suport stabil, rezistent, de dimensiuni adecvate și imobil, astfel încât treptele să rămână în poziție orizontală. Scarile suspendate sunt fixate de o manieră sigură și, cu excepția scarilor din franghie, în așa fel încât să nu poată fi deplasate și să fie evitate orice miscări de balans.

4.2.2. Alunecarea picioarelor scarilor portabile trebuie să fie împiedicată în timpul utilizării fie prin fixarea părții superioare sau inferioare a lonjeroanelor, fie prin dispozitive antiderapante sau prin orice alte soluții cu eficacitate echivalentă. Scarile de acces trebuie să fie de o lungime suficientă, astfel încât acestea să se prelungească dincolo de nivelul de acces, cu excepția cazului în care au fost luate alte măsuri pentru a se garanta o fixare sigură. Scarile compuse din mai multe elemente asamblate, cum ar fi scarile articulate sau scarile culisante, trebuie să fie utilizate de așa manieră încât imobilizarea diferitelor elemente unele în raport de altele să fie asigurată. Scarile mobile trebuie să fie imobilizate înainte de urcarea pe acestea.

4.2.3. Scarile trebuie să fie utilizate de așa manieră încât să permită lucrătorilor să dispună, în orice moment, de o prindere cu mâna și de un sprijin sigur. În special, dacă o greutate trebuie transportată manual pe scară, aceasta nu trebuie să împiedice menținerea unei prinderi cu mâna sigure.

4.3. Dispoziții specifice de utilizare a schelelor

4.3.1. Atunci când breviarul de calcul al schelei alese nu este disponibil sau când configurațiile structurale avute în vedere nu sunt prevăzute de acesta, trebuie să fie realizat un calcul de rezistență și de stabilitate, cu excepția cazului în care schela este asamblată în conformitate cu o configurație standard general recunoscută.

4.3.2. În funcție de complexitatea schelei alese, un plan de montare, de utilizare și de demontare trebuie să fie întocmit de către o persoană competentă. Acest plan poate avea forma unui plan general, completat cu elemente referitoare la detaliile specifice ale schelei în cauză.

4.3.3. Elementele de sprijin ale unei schele trebuie să fie protejate împotriva pericolului de alunecare fie prin fixare pe suprafața de sprijin, fie printr-un dispozitiv antiderapant sau alt mijloc cu eficacitate echivalentă, iar suprafața de sprijin trebuie să aibă o capacitate portanță suficientă. Stabilitatea schelei trebuie să fie asigurată. Deplasarea inopinată a schelelor mobile în timpul lucrului la înălțime trebuie să fie prevenită prin intermediul dispozitivelor adecvate.

4.3.4. Dimensiunile, forma și dispunerea planșelor unei schele trebuie să fie adecvate naturii lucrării care urmează să fie executată și adaptate la sarcinile ce urmează să fie suportate și să permită lucrul și circulația de o manieră sigură. Planșele unei schele trebuie să fie montate de așa manieră încât componentele să nu poată să se deplaseze în cazul unei utilizări normale. Niciun gol periculos nu trebuie să existe între componentele planșelor și dispozitivele verticale de protecție colectivă împotriva căderii.

4.3.5. Atunci când anumite părți ale unei schele nu sunt gata de întrebuințare, ca de exemplu în timpul montării, demontării sau modificărilor, aceste părți trebuie semnalizate cu ajutorul unor

semnale de avertizare a pericolului general, în conformitate cu dispozițiile naționale care transpun Directiva 92/58/CEE , și trebuie delimitate în mod corespunzător prin obstacole fizice care să împiedice accesul în zona periculoasă.

4.3.6.

4.3.6.1. Schelele nu pot să fie montate, demontate sau modificate substanțial decât sub supravegherea unei persoane competente și de către lucrători care au fost instruiți adecvat și conform operațiilor avute în vedere, care se referă la riscurile specifice în conformitate cu art. 10 din hotărâre, și vizând în special:

- a) înțelegerea planului de montare, de demontare și de modificare a schelei în cauza;
- b) securitatea în timpul montajului, al demontajului și al modificării schelei în cauza;
- c) măsurile de prevenire a riscurilor de cadere a persoanelor sau a obiectelor;
- d) măsurile de securitate în cazul schimbării condițiilor meteorologice care ar putea afecta negativ securitatea schelei în cauza;
- e) condițiile în materie de sarcini admise;
- f) orice alt risc pe care operațiile de montare, de demontare și de modificare îl pot cuprinde.

4.3.6.2. Persoana care supraveghează și lucrătorii implicați trebuie să aibă la dispoziție planul de montare, de utilizare și de demontare menționat la pct. 4.3.2, în special orice instrucțiuni pe care le-ar putea cuprinde.

4.4. Dispoziții specifice de utilizare a tehnicilor de acces și de poziționare cu ajutorul franghiilor

4.4.1. La utilizarea tehnicilor de acces și de poziționare cu ajutorul franghiilor trebuie respectate următoarele condiții:

- a) sistemul trebuie să cuprindă cel puțin două franghii ancorate separat, una constituind mijlocul de acces, de coborare și de sprijin (franghia de lucru), iar cealaltă, mijlocul de asigurare (franghia de securitate);
- b) lucrătorii trebuie să fie dotati cu o centura complexă adecvată, să o utilizeze și să fie legați prin intermediul acesteia de franghia de securitate;
- c) franghia de lucru trebuie să fie prevăzută cu un mecanism de coborare sau de urcare sigur și să cuprindă un sistem autoblocant care să împiedice căderea utilizatorului în cazul în care acesta pierde controlul mișcărilor. Franghia de securitate trebuie să fie echipată cu un dispozitiv mobil de oprire a caderii, care însoțește lucrătorul în timpul deplasării;
- d) uneltele și celelalte accesorii pe care le utilizează un lucrător trebuie să fie legate de centura complexă sau de scaunul lucrătorului ori să fie atașate printr-un alt mijloc adecvat;
- e) lucrul trebuie să fie corect organizat și supravegheat, astfel încât lucrătorul să poată să primească imediat primul ajutor în caz de accident;
- f) lucrătorii în cauza trebuie, în conformitate cu art. 10 din hotărâre, să beneficieze de o instruire adecvată și specifică operațiilor avute în vedere, în special în privința procedurilor de salvare.

4.4.2. În condiții excepționale în care, ținând cont de evaluarea riscurilor, utilizarea unei a doua franghii ar conduce la un lucru mai periculos, poate fi permisă utilizarea unei singure franghii în condițiile în care au fost luate măsurile adecvate pentru asigurarea securității, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale.
